

Yvonne Widekarr

Från: Tommy Widekarr <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 26 december 1999 17:43
Till: ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; camilla_kantor@hotmail.com; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elimareri@telia.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; chrille_sole@hotmail.com; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; rudqvist@hotmail.com; Widekarr Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; a12040@hotmail.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekarr@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; kyrreber@online.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; anna.rudqvist@mail16.calypso.net; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekarr@telia.com
Ämne: Leaving Las Vegas, Vecka 51

hejsan

Jag anlände till Göteborg och Landvetter dan innan julafton. Det regnade och blåste och jag var ganska nöjd över att jag några timmar tidigare bytt shortsens mot jeans och sandalerna mot skor med kraftig sula. Efter två veckor på resande fot kändes det skönt att få komma hem till Sverige och julfirande. Vi hade köpt en enkel biljett med Greyhound, Macon - Las Vegas.

En resa på 382 mil och som varade i tre dagar. Först Nashville, Tennessee, sedan rakt upp till Saint Louis i Missouri, genom Illinois och Kansas där vi for rätt igenom de legendariska boskapsstäderna Kansas City, Abeline, Deadwood, och Wishita . I det mäktiga bergslandskapet i Colorado möttes vi av snö för första gången och minus 12 grader. Resan gick vidare genom Utah och öknen visade sig. Värmen var tillbaka och i Nevada var temperaturen uppe i för mig normala grader. Las Vegas tog emot oss med sin öppna famn och under de närmsta dagarna skulle jag få vara med om några av mina mest fascinerade dagar. Las Vegas är enormt och väl värt ett besök om man har tankar på en tripp över Atlanten. Även om man som jag inte har någon större längtan spel och dobbel kan man ha mycket roligt ändå. Vi bodde for en billig penning på världens femte största hotell, Circus Circus, något som kanske inte alls behöver vara så imponerande, eftersom att sju av världens tio största hotell ligger just utmed "the Strip". Att bo och leva i Las Vegas är mycket billigt, om man håller sig undan spelandet då förstås.

En Chrysler Cab införskaffades och med den tog vi oss till både Grand Canyon och Los Angeles. Nedcabbat då givetvis och Tommy fick tillfälle att förverkliga pojkdrommar som att både åka genom ett ruggigt Death Valley och slita däcken några mil på Route 66. Grand Canyon blev bäst. Tänk er att åka genom öknen på en relativt dålig enfilig väg, låg hastighet, hetta och en bilstereo som hade uppenbara problem att hitta en brusfri countrykanal där ute i ingenmansland.

Så plötsligt så låg det där, mer imponerande än vad jag någonsin skulle kunna föreställa mig. Hade satt mina förväntningar lågt, eftersom att jag inte ville bli besviken, det blev jag inte. Som ett barn gick jag omkring där uppe i snålblåsten och kylan och grät av glädje, helt övertygad om att detta måste vara det bästa av paradiset.

Los Angeles blev sedan bara "Los Angeles". Kanske hade man redan förbrukat all sin hängivenhet och att det inte fanns något kvar att slösa på Hollywood och Beverly Hills. Vi spenderade ett par trevliga dagar där, men kände sedan att det var dags att åka "hem" till Las Vegas igen.

Liksom USAs dåligt etablerade mobilnätverk blev jag också varse om att IT verksamheten fortfarande har en hel del att göra på den amerikanska marknaden. I Sverige finns det inte ett hotell med någon form av aktning som inte har datorer och internet uppkoppling. Annorlunda är det i det stora landet i Väster. Det ända hotellet med internet

visade sig vara Hilton Hotell som hade två datorer som var flitigt använda trots att det kostade 5 dollar för var femtonde minut som man var ute. Detta medförde att det inte blev något veckobrev förra söndagen som var tanken. Att sitta och försöka plita ihop något med tio personer väntades i kö efter sig kändes inte direkt inspirerande.

Julfirandet och mina första dagar i Sverige igen har varit lugna och fridfulla. Något som jag även hoppas att resterande dagar skall bli. Jag har inte planerat in någonting alls. Jag skall bara ta det lugnt och koppla av. Jag har redan hunnit med att prata med några av er per telefon och förhoppningsvis skall jag också få hinna med att träffa några av er innan det är dags att åka tillbaka till Georgia den 4e januari.

Jag önskar er alla några underbara sista dagar av detta årtusende, ett gott nytt år och en bra start på nästa millenium.

Ni är i mina tankar

Get Your Private, Free Email at <http://www.hotmail.com>